No. 60. 1848.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 19 Mei.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,80. Advertentiën worden geplaatst à 10 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodaankondigingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct. behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

EENE IJDELE DWAASHEID IS HET TEGEN DEN GEEST DER EEUW TE STRIJDEN. — Doorbladert de geschiedrollen van alle eeuwen en de minst verlichte zal zich spoedig van de waarheid dezer stelling overtuigen. Maar ook het gebied der kunst geeft daartoe aanleiding. Uit dezelve willen wij een voorbeeld ontleenen, tot overtuiging van hen, die meer uit vrees dan uit egoïsme tot ondersteuning van het systeem des behouds gestemd zijn. Radicale behouders beklagen wij meer dan wij hen minachten.

Hebben de Chinezen, het meest beschaafde onder de Heidensche volken, het immer in de beeldende kunsten boven eene uiterst gebrekkige nabootsing der natuurvormen kunnen brengen? Waarom niet? Omdat bij hen de geest van iedere eeuw onveranderd den geest der vorige eeuw wedergaf; *omdat godsdienst, staats-instellingen, levensmanieren door alle eeuwen heen in* DENZELFDEN *geest zijn gebleven en voortgeplant.* — De kunst bleef aldaar op dezelfde lage trap van beschaving, overeenkomstig het karakter, de regering en godsdienst van het volk.

De hoogere vlugt van Griekenlands geniën, gevoed met de zinnelijke voorstellingen van hun veelgodendom, zoo door loutere poëten als poëtische prosaïsten, dwong hen tot volkomenheid van zinnelijke vormen, tot daarstelling van de heerlijke standbeelden, welke ons thans nog door hunne uitstekende schoonheid verbazen; maar, zoodra was niet het geloof aan het bestaan en de magt eener menigte goden door onderscheidene wijsgeeren ondermijnd, of allengs verflaauwde de geestdrift der kunstenaars, verzwakte de kunst en werd het eene onmogelijkheid haar weder op te voeren tot de hoogte waarop zij ten tijde van PERICLES stond. Waarom? *Omdat het eene dwaasheid is te strijden tegen den geest der eeuw.*

Twaalf eeuwen na de geboorte des christendoms lag het toenmalig karakter der Roomsch-Katholieke godsdienst den grond tot den weder-opbouw der schilderkunst. Maar godsdienst en volksgeest dwong haar, in anders schoone voorstellingen, tot de bespottelijkste ongerijmdheden, tot geschiedkundige onzin; voorstellingen, welke onmogelijk met de heldere begrippen van eenen RAPHAEL, RUBBENS en VAN DIJK konden strooken, maar waartoe zij door den bigotten geest dier tijden werden genoodzaakt. — Hoe zeer verschilt dit karakter der schilderkunst van dat, hetwelk zich na de invoering van het protestantisme in de Nederlanden vooral heeft geopenbaard! Niet door voorstellingen uit het gebied der kerk, maar door ware voorstellingen van natuur-tafereelen, heeft zich de Nederlandsche school eenen onverdelgbaren roem verworven. — *Ook hier vertoonen beide tijdperken ons weder in onmiskenbare trekken den geest hunner eeuw.*

Welke pogingen de talentvolle DAVID, de stichter der zoogenaamde klassieke school, in NAPOLEONS tijd ook aanwendde, om de immer bewonderenswaardige ideaal-voorstellingen der Grieksche kunst te doen herleven; aanvankelijk eenigen opgang makende, — gelijk alles wat nieuw is, of den schijn van nieuwheid heeft, bij de Franschen tijdelijken opgang maakt; — verflaauwde allengs de geestdrift voor dergelijke onderwerpen. De geest der eeuw, gekuischt door verstandelijke ontwikkeling, helderdere godsdienstige begrippen, belangrijke vorderingen in wetenschap en nijverheid, kantte zich met onverwinbare kracht tegen al zijne pogingen. Door hem miskent toonde ook hij, *hoe ijdel eene dwaasheid het is te strijden tegen den geest der eeuw.*

Is het nu waarheid in het bedaarde rijk der kunst, hoeveel te meer zal het waarheid zijn in den woeligen staat? Onmiskenbaar vertoont zich de geest onzer eeuw in de gebeurtenissen, welke dezer dagen genoegzaam geheel Europa beroeren. Eene kracht tot vooruitgang in het staatkundige, van welke geene geschiedenis eene wedergade heeft, voortgestuwd — door wien of wat? Waar is de mensch, wiens brein dit plan tot regeneratie heeft uitgedacht, die het onzigtbare en toch onbetwijfelbare vermogen bezit, om in eenen betrekkelijk korten tijd, uitkomsten daar te stellen, welke een geheel werelddeel, dat zich in alle opzigten het stevigst gevestigd waande, ommekeert en tot handelingen drijft welker einden en resultaten misschien door een volgend geslacht zullen worden beleefd? — *Het is de geest der eeuw die drijft en eene ijdele dwaasheid,* MOET *het zyn zich tegen denzelven te verzetten.*

Deze overtuiging deed ons ons vorig en menig vroeger artikel schrijven. De overtuiging, dat SCHIMMELPENNINCK de man niet was om ons te bezorgen hetgeen door den geest des tijds wordt gevorderd, waaraan voldaan moet worden, ten zij wij ons in eenen poel van jammeren willen zien nederstorten heeft ons aanstonds, blijkens onze artikelen van den 3. April en volgende, tot formele opposanten van het ministerie SCHIMMELPENNINCK gemaakt. Waarin toch anders bestond zijne politieke geloofsbelijdenis voor de Kamer, dan in de verklaring, dat hij ons angliseeren (alias, den staart opbinden) wilde en dit werd door het meederdeel der Kamer toegejuicht! Welk een belangrijk verschil tusschen deze en de geloofsbelijdenis van DONKER CURTIUS. In hem vermeenen wij eenigermate den geest des tijds te hebben hooren spreken. Hij toont ten minsten een dieper gevoel, een inniger besef te hebben van hetgeen de belangen des lands in de huidige oogenblikken vorderen. Er ligt, wel is waar, nog een waassem over van eenige vrees om door den overgang tot radicale middelen van herstel schokken te zullen daarstellen, die met momentaneel gevaar dreigen: maar ook straalt er den vasten wil in door, om *bedaard en vast te blijven staan zelfs bij het woeden der golven.* Toen daags te voren SCHIMMELPENNINCK het, door ons verwachte berigt van niet-homogeniteit in de Kamer bragt en wij met dezelfde tijdingen (wij wonen hier aan het einde der wereld) verrolijkt werden, door dat FABRITIE VAN RIEMSDIJK geroepen zou zijn, om *voor eenige dagen* den rol van diplomaat te spelen, (wij willen aan zijne erkende verdiensten tot verdediging eener zeven-kinderen wet niets te kort doen) toen verheugden wij ons met het vooruitzigt om toch eens door een koddig stukje onder die aaneenschakeling van treurspelen begenadigd te worden. Toen daags daaraan DONKER CURTIUS aan de Kamer kwam mededeelen, dat het meerderdeel der interimaire ministers eindelijk in den ministerraad had ingezien, dat het den graaf SCHIMMELPENNINCK waarlijk ernst was, om het Nederlandsche volk te angliseeren, — aan welke kunstbewerking de alleen door zijne driemaal herhaalde waarschuwingen, van jeugdigen datum, overigens door geene belangrijke antecedenten van krijgskundige taktiek, bekenden generaal NEPVEU, deel schijnt te hebben willen nemen, — en dat, door deze weigerende meerderheid, de wel te voorziene ontbinding van het heterogene ministerie was verhaast; — toen, — bij het vernemen dier feiten, — hebben wij begrepen, dat de rede van den minister van justitie ad interim, al ware het slechts om de kortheid des tijds, niet aan de gewone kritiek in hare algemeene uitgestrektheid, behoorde onderworpen te worden. Dat de minister bij deze gelegenheid niet improviseerde duiden wij hem ten goede. — Is niet onlangs in Frankrijk eenen der leden der provisionele regering het geïmproviseerd verslag zijner handelingen ten kwade geduid? Wij hebben grootelijks vrede daarmede, dat hij van het papier sprak; maar wenschten daarom te meer over sommige punten, bij enkele openbaar gemaakte petitien aangewezen, nu reeds eene duidelijkere verklaring van het gevoelen des ministers (ministerie durven wij niet zeggen, veel minder homogeen) te hebben ontvangen; als daar zijn: individuële vrijheid; emancipatie van slaven in al onze bezittingen; ruimere onderwerping der koloniale belangen aan de medewerking der Staten-Generaal; daarstelling eener burgerwapening in verband met de vermindering der staande armee: welker behandeling wij hopen onder de uitdrukking: « van alle zijden zijn aan- « merkingen gemaakt, waarvan er vele opmerking « verdienen, » te mogen verwachten.

Overigens verheugen wij ons over het voorgevallene, de verwijdering vooral van Engelsche nonsens en hopen spoedig berigt te ontvangen, van een niet langer interimair, maar definitief ministerie, opdat de natie eindelijk eens uit het provisionele verlost worde en de gevorderde werkzaamheden, tot spoedige daarstelling eener nieuwe grondwet, zonder verwijl kunnen worden aangevangen.

Door wie? — door de oude behoud-kamer, die nu niet juichte, nu er geen graaf SCHIMMELPENNINCK, een verwachte hoeksteen des behouds meer tot haar sprak? — Is zij ook in den geest des tijds?

Om evenwel den minister van justitie ad interim een blijk te geven van onzen goeden wil om de beginselen, door hem op den voorgrond gesteld, te ondersteunen, laten wij hier volgen een, op ons verzoek, door Mr. A. F. SIFFLE gesteld adres, hetwelk wij verwachten dat om deszelfs onpartijdigen inhoud de goedkeuring van velen wegdragen zal.

—

NEDERLANDERS!

Wie uwer heeft niet met aandoening en toejuiching de redevoering gelezen, welke de minister van justitie ad interim gehouden heeft in de Tweede Kamer der Staten Generaal, den 13. dezer maand Mei?

In breede trekken vindt gij daarbij voorgedragen, welke instellingen wij behoeven, en voor welke vereenvoudiging en bezuiniging onze staatshuishouding vatbaar is.

Maar gij zult ook hebben opgemerkt, hoe veel prijs er door het tegenwoordig bestuur wordt gesteld op medegedeelde aanmerkingen, op ingediende petitiën en adressen.

Wel verre, dat het iemand meer ten kwade zou worden geduid, als hij zijne wenschen en inzigten kenbaar maakt, wordt integendeel de vrije openbaring der denkbeelden uitgelokt.

Het tijdelijk ministerie heeft zijne zienswijs medegedeeld, en de minister laat er op volgen:

« Stemt nu de natie hiermede in, dan *moet* zij ons haren « bijstand bieden..... stemt men daarentegen met die denk- « beelden *niet* in; kan men, op het altaar des vaderlands « het offer niet brengen van een deel zijner bijzondere denk- « beelden, die zoo onderscheiden zijn als de individuën, die « ons omringen; dwalen wij in de opvatting van hetgeen wij « op dit oogenblik meenen de nationale wensch te zijn; dat « dan *anderen* optreden en het roer van den staat in handen « nemen, opdat het vaderland niet verloren ga! ....

« *De Koning, die ons regeert, heeft slechts ééne begeer- « te, slechts één doel: het welzijn van zijn bemind volk.*"

Maar, landgenooten! hoe *kunt* gij aan een volklievend bestuur uwen bijstand bieden? Hoe *kunt* gij van de overeenstemming uwer denkbeelden, hoe *kunt* gij van den nationalen wensch doen blijken? — Hoe toch beter en duidelijker, dan door onderteekening van zoodanige stukken, waarin de hoofdbeginselen der voorgestelden gewijzigde grondwet en der in te voeren eenvoudiger staatshuishouding worden toegejuicht?

Hoe zoudt gij het *te laat* u beklagen (want zoo wel voor *volken*, als voor vorsten, bestaat er een noodlottig *te laat*), indien gij de uitnoodiging der hooge regering wildet veronachtzamen, en door uwe laauwheid en menschenvrees de mede oorzaak werdt der aftreding van een ministerie, hetwelk onzen tijd begrijpt en ons aller belang zoekt te bevorderen; indien gij onzen geliefden Koning, die slechts het welzijn van zijn bemind volk zoekt, in den waan bragt, dat zijne tegenwoordige ministers den nationalen wensch hebben miskend! Wijt het dan toch nooit aan den Koning; wijt het aan u zelven!

Doordringt u toch wel van *dit* grondbeginsel: een constitutioneel Koning heeft *als mensch* zijne begrippen, even als ieder onzer, maar *als Koning* heeft hij geen bepaald, geen onveranderlijk stelsel van regering. *Als Koning* koestert hij slechts den wensch zijn volk gelukkig te maken. Verheft, op wettige wijze, de stem der natie zich luide tegen eenig ministerie, ja zelfs, blijkt het niet, waar zulks op gewigtige punten blijken *moest*, dat eenig ministerie aan den wensch des volks beantwoordt; dan blijft de Koning, maar een ander ministerie wordt zamengesteld.

Welaan! zoo gij u dus vereenigen kunt met de hoofddenkbeelden, uitgedrukt in de aangehaalde redevoering van den minister van justitie ad interim, toont dan uwe bereidvaardigheid tot ondersteuning van de regering, uwe liefde tot Koning en vaderland, vrijheid en orde, door met vermelding van beroep en woonplaats, soortgelijke adressen aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te onderteekenen, als waarvan er een van den volgenden inhoud ter myner kantore, elken voormiddag van negen ure tot half een ure des namiddags, gedurende eene week (uitgezonderd des Zondags) ter onderteekening gereed zal liggen, ten einde Zaturdag 27. dezer te worden opgezonden.

MIDDELBURG, den 17. Mei 1848. A. F. SIFFLE.

EDELMOGENDE HEEREN!

De ondergeteekende ingezetenen van Walcheren, provincie

derland, overtuigd, dat alleen eene regering naar de beginselen zoo van staatsinrigting als van staatshuishouding, ontwikkeld in de redevoering van zijne Excellentie den minister van justitie ad interim, gehouden in uwe vergadering van den 13. Mei dezes jaars, het vaderland gelukkig en magtig kan maken, en dat het van het uiterste belang is, den staat van onzekerheid en spanning te doen ophouden, veroorzaakt door den langzamen voortgang der nationale zaak en het thans nog slechts tijdelijk bestaan van een ministerie, hetwelk de behoeften van onzen tijd en den wensch des volks heeft begrepen; overtuigd, al verder, dat de weinige punten, waarop het, met 's Konings bewilliging publiek gemaakte ontwerp der gewijzigde grondwet, verbetering behoefde, gelijk b. v. omtrent de regeling der geldelijke aangelegenheden van de Koloniën, in den minister-raad reeds zullen zijn overwogen en hervormd, en ook, in onderwerpen van minder belang, eigene begrippen ten offer brengende op het altaar des vaderlands; verklaren de *hoofdbeginselen* der in het oorspronkelijk ontwerp aanvankelijk medegedeelde, en ook alzoo, met geringe wijziging, aan UEdelmogenden voor te dragen grondwet aan te kleven en toe te juichen.

In het bijzonder gelooven de ondergeteekenden, dat tegenwoordig in geene grondwet kunnen worden gemist de beginselen van regtstreeksche verkiezing der nationale, provinciale en gemeentelijke vertegenwoordiging; openbaarheid der zittingen van gemeentebesturen, gewestelijke en algemeene staten; vrijheid van godsdienst oefening, vereeniging, onderwijs en drukpers, voor allen zonder onderscheid en bevoorregting, doch altijd behoudens een billijk, door de *wet* gesteld toezigt, tot behoud der orde en de handhaving der gelijke regten van anderen.

Eindelijk uiten de adressanten den wensch, dat het UEdelMogenden behage, toch van alle middelen, in de magt van de Tweede Kamer der Staten-Generaal gesteld, gebruik te maken, ten einde de aanneming en invoering der gewijzigde grondwet, en zulks met behoud der voorgestelde vrijheidlievende en orde-bewarende beginselen, werde begunstigd en bespoedigd, opdat in ons vaderland de staat van onzekerheid en spanning ophoude, waarin ieder volk onvermijdelijk verkeert, zoo lang het zich geene staatsinstellingen, waar het naar reikhalst, ziet gewaarborgd, en zoo lang het slechts een tijdelijk ministerie aan het roer van zaken ziet, welks definitive benoeming het hartelijk wenscht.

't Welk doende enz.

Met de mededeeling van dit adres, is onze bedoeling niet, dat het eenig diene voor de ingezetenen van Middelburg, noch ook dat wij slechts ten kantore van den heer SIFFLÉ onderteekeningen verlangen; onze bedoeling strekt zich verder uit: Wij wenschen met hetzelve ook den bewoners van het platte-land een model aan de hand te doen, waarnaar zij zich kunnen rigten, (met alle wijzigingen die zij daarin zouden kunnen vermeenen te moeten brengen); hetwelk zij op gezegeld papier zullen hebben over te schrijven en met hunne onderteekeningen te voorzien, om het alsdan of regtstreeks naar de Tweede Kamer der Staten-Generaal te verzenden, of, indien men het verkieslijker mogt keuren, ten kantore van den heer SIFFLÉ voor den 27. te deponeeren; in welk geval hij zich wel met de gelijktijdige verzending der adressen zal willen belasten.

Ingezetenen van Zeeland, zijt gij geene nakomelingen van hen, die in der tijd onder de eersten geteld werden, die den strijd tegen de Spaansche dwingelandij hebben aangevangen en de vrijheid van godsdienst en staatsregten hebben bevochten; zijt gij geene nakomelingen van hen, die het eerst de Oranje-vaan hebben opgestoken, goed en bloed hem ten offer hebben gebragt, om aan hunne nakomelingen het erfdeel eener wettige vrijheid over te maken? en zoudt gij nu aarzelen van de middelen, die u aangeboden worden, welker wettigheid in 's lands vergaderzaal volledig is erkend, gebruik te maken, om zoodanige regten te erlangen, als nu algemeen erkend worden elk meerderjarig lid der maatschappij toe te komen? Zoudt gij nu aarzelen de hand te leenen, om den stam van Oranje te schragen en in de moeijelijke omstandigheden, waarin uw Koning zich bevindt, ten gevolge der algemeene Europesche verwikkelingen en den geest des tijds, wiens kracht zich ook onder ons openbaart, hem, die openlijk verklaart heeft den wil des volks te willen leeren kennen, om naar de gevorderde belangen van hetzelve zijne regering in te rigten, niet bekend maken, met uwe wenschen en gevoelens? dan voorzeker zoudt gij aan uwe verpligtingen te kort doen en het u zelven te wijten hebben, wanneer gij eenmaal, *ondanks u zelven*, zoudt gedrongen worden te strijden voor hetgeen u thans grootmoedig en welwillend wordt aangeboden.

Ingezetenen van Middelburg! gij weet het, waarop de strijd *voor het behoud* den voormaligen bewoners uwer stad is te staan gekomen. Nog zes en twintig jaren en het opkomend geslacht zal het derde eeuwfeest kunnen vieren, der verlossing uit Spaansche dwingelandij, na eene tweejarige belegering en hongersnood en pest, zoo duur is hunne behoudszucht hun te staan gekomen; en toch zijn er meer periodes in de geschiedenis uwer stad die kunnen bewijzen, dat, indien eene echte geest van vooruitzigt de regenten van vorige dagen had bezield, de welvaart en uitgestrektheid uwer stad, niet tot die bekrompenheid, waarin zij zich thans bevindt, zou zijn vervallen. Laat gij ook nu de gelegenheid, die u met het beste hart wordt aangeboden, om uwe gevoelens, dewelke u door uwen Koning zijn afgevraagd, — waarom toch zoude Hij anders het voorstel eener nieuwe grondwet hebben publiek gemaakt? — te openbaren, niet moedwillig voorbijgaan. U allen, wie gij ook zijt, zonder aanzien van stand en rijkdom, wordt gij aangeboden; treedt thans toe en toont, dat gij verlicht genoeg zijt en genoegzame eigenwaarde gevoelt, om die regten te bezitten en dien invloed op het bestuur van land, gewest en stad uitteoefenen, waartoe de overgroote meerderheid der Europesche bevolking zich bekwaam en geregtigd toont.

NIEUWSTIJDINGEN.

BELGIE.

— Vrijdag jl. heeft men eene vrouw, uit Vyle-et-Tharoule, te Luik gevankelijk binnengebragt, als beschuldigd van moord op drie harer kinderen, waarvan de lijken in den kelder van haar huis werden begraven gevonden. De eerste misdaad moet, voor vier jaren, de laatste voor eenige maanden gepleegd zijn.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 15. Mei. Heden is alhier in het Huis van Arrest gevankelijk binnengebragt, een Commissaris van policie uit eene der Geldersche steden, als verdacht van zich te hebben schuldig gemaakt aan het vervaardigen van valsche coupons.

— Men leest in *de Tyd* van den 17. dezer:

Men schrijft ons uit de residentie dd. 16 Mei:

Het is mij pijnlijk u te moeten melden dat de oprichting van het ministerie, nog altijd groote moeijelijkheid ondervindt. Men stuit altijd op dezelfde struikelblokken: koloniën en finantien. Het pleit niet voor de edelmoedigheid van onze Nederlandsche capaciteiten, dat zij weigerachtig blijven, in het belang van het vaderland, eene zending aan te nemen, die, hoe zwaar zij ook schijnen moge, nogtans ook hare ligte zijde heeft, omdat de gedragslijn duidelijk is afgebakend door den koning, het ministerie en de wenschen der natie. Is de uitvoering van het programma met zoo veel bezwaren bezet, dat zij niet is te aanvaarden? volstrekt niet. Men vreest meer de onaangenaamheden aan elke hervorming verbonden, dan de moeijelijkheden; en daarom heeft men het regt de weigerachtigen te verwijten, dat vaderlandsliefde niet veel op hen vermag. Er worden op dit oogenblik vernieuwde pogingen aangewend, om twee mannen van talent en goeden wil aan het hoofd dier departementen te plaatsen. Maar men vreest, dat zij gelijk de vorige zullen mislukken.

Denkelijk zal het ministerie worden aangevuld, behalve door den heer *de Kempenaer*, ook nog door den heer *Storm*. De heer *Thorbecke* alleen uit de staatscommissie zou dan geene plaats vinden in het ministerie.

Men spreekt in dat geval van de volgende combinatie:

Buitenlandsche zaken, baron *Bentinck*, thans minister bij het hof van Brussel.

Binnenlandsche zaken, *de Kempenaer*,

Justitie, *Lichtenveld*,

Finantien, *Donker Curtius*.

Marine en Koloniën, *Rijk*.

Oorlog, generaal *Voet*.

Protestantsche eeredienst, *Luzac*.

Katholijke eeredienst, *Storm*.

Evenwel er is niets zekers omtrent dit alles te zeggen, omdat alles moet afhangen van onderhandelingen, die ter zake van koloniën en finantien met ijver worden gevoerd. En mogten die ook geen resultaat erlangen, dan nog kan en zal welligt de bovenstaande lijst verandering ondergaan.

ROTTERDAM, den 15. Mei. Er circuleert te dezer stede een adres aan de Staten-Generaal, dat reeds van eene menigte handteekeningen is voorzien, waarbij de adressanten hunne goedkeuring te kennen geven, aan het politieke stelsel, zoo sterk en zoo helder door den heer *Donker Curtius* ontwikkeld en waarbij zij hunnen wensch uiten, dat de spoedige aanneming van het gewijzigde ontwerp van herziening, den weg bane, tot het in werking brengen der daarbij gestelde beginselen.

Het is te hopen, dat dit voorbeeld overal in ons vaderland navolging vinde en zoo aan het ministerie eene kracht worde geschonken, die het bestand doet zijn, tegen de tegenwerking, welke het noodzakelijk van eene zijde moet ondervinden, waar meer op eigen belang, dan op dat van het vaderland wordt gelet. De ondersteuning der natie kan niet te sterk zijn. Voor hare eigene welvaart is het noodzakelijk, dat zij zich duidelijk en krachtig uite.

BREDA, den 12. Mei. Ook hier ter stede circuleert sedert eenige dagen een adres, ontworpen door de alhier bestaande *Handels-Societeit*, hetwelk reeds door het meerendeel der leden en vele andere aanzienlijke, alle stemgeregtigde ingezetenen dezer stad onderteekend zijnde, eerlang en aan de Tweede en aan de Eerste Kamer der Staten-Generaal, met betrekking tot de met reikhalzend verlangen, door het grootste gedeelte van het Nederlandsche volk te gemoet geziene vordende grondwetsherziening zal worden aangeboden.

INGEZONDEN STUKKEN.

Het tegenwoordig oogenblik.

Sedert twee maanden verbeidt het Nederlandsche volk met ongeduld die vrijgevige instellingen, welke aan de behoeften des volks en des tijds beantwoordden; sedert twee maanden verbind zich de Koning aan de natie en de natie aan den Koning door die vrijgevige instellingen eenerzijds toe te zeggen en anderzijds toe te juichen, en tot dus verre is niets tot stand gekomen!

De commissie tot het vervaardigen van een grondwets-ontwerp boezemde het volste vertrouwen in; men wist echter niet regt, wat de voorzitter van den minister-raad bedoelde met eene navolging der Britsche constitutie. Velen echter waaronder ook wij, vleiden zich dat *de Belgische constitutie*, die zelf ook naar de Britsche is geschoeid, tot model zoude dienen. — Belgie toch is 17 jaren aan Noord-Nederland vooruit op den weg der staatkundige ontwikkeling. Belgie vertoont zich sterk en krachtig door zijne instellingen; Belgie beweegt zich vrij en met waardigheid; Belgie heeft den adel niet weggejaagd, doch kent geen staatkundig verschil van standen; het is sedert 17 jaren in het genot van regtstreeksche verkiezingen, van eene vrije drukpers, van het regt tot vrije vereeniging, het erkent staatkundige mondigheid, zelfs in ieder die *ƒ* 20 belasting betaalt, even als de burgerlijke wet zekeren leeftijd bepaalt, als aanwijzing van meerderjarigheid, de Belgische natie gevoelt dat zij eene natie uitmaakt, dat aller belangen aan een gemeenschappelijk vaderland zijn verbonden, en dat de burgerstanden niet door de privilegien van eene enkele caste mag geëxploiteerd worden. Belgie bezit sedert 17 jaren datgene, waarom elders bloedig is getreden; in Nederland scheen alles rustig te zullen ingevoerd worden, wat de sedert lang uitgekende volksbehoeften aanwees; de namen der commissie stelden een volledig programma daar, maar helaas! eensklaps vernam men, dat de voorzitter van den minister-raad halver weg wilde stilstaan; het ongeduld nam toe, de onzekerheid bedreigde de rust, een eerste gerucht, door de *Nieuwe Rotterdamsche Courant* verspreid, verpletterde een ieder, die het met vaderland en Koning wel meent; men sprak van de aftreding van die twee leden van het ministerie, *wier optreding eene uitbarsting in Nederland had wederhouden*, een daarbij verdachte naam werd genoemd; het anders zoo trage, Nederlandsche bloed geraakte aan het gisten, verontwaardiging wegens de nieuwe teleurstelling was in het gemoed van alle opregte vaderlanders, en een dof gerommel scheen aan een opkomend onweder vooraf te gaan, zonder hetwelk de lucht niet zuiver scheen te kunnen worden. Gelukkig, de wolken zijn andermaal verdwenen! De natie is nog niet bedrogen in hare verwachtingen; wel is al weder een maand verloren en is de stand van zaken des te meer bezwarend — dan de Koning is, na de onverwachte moeijelijkheid, in het ministerie zelf opgerezen, zich zelve gelijk gebleven, en heeft zich andermaal openlijk voor den vooruitgang verklaard, door de halfslachtigen te ontslaan, en door aan Gelderlands *Demosthenes* eene der meest belangrijke ministeriën op te dragen. De natie sluite zich dan nu aan de op nieuw geblekene welgezindheid des Vorsten; de natie verklare zich duidelijk, stelle vertrouwen in de vreedzaam volbragte omwenteling, in de mannen thans tot het bestuur geroepen, de natie late zich niet langer terughouden van een algemeen petitionnement tot adhaesie; de gewezen voogden: wij weten het, zoeken alle uiting van het volksgevoelen te beletten, zij dreigen en snoeren, waar zij kunnen, de natie gevoele echter, dat zij tot meerderjarigheid wordt geroepen, de burgers in de groote steden, waar de oude familie-regering nog zoo sterk drukt, moeten gevoelen, dat zij man worden, en zich niet laten beschamen door de meer krachtige en vaderlandlievende houding van de burgers in de kleine steden en op het platte land! Nederlanders! sluit u aan uwen Koning, die ten tweede male heeft bewezen, zich van de behoudspartij te hebben losgemaakt, en die uit aller toetreding zal ontwaren, dat Hij eene nationale wensch heeft vervuld. Die openlijke toetreding tot een stelsel van verbeterde instellingen en verbeterde regeerwijze is voor ieder grooter en heiliger pligt, dan in 1830 het geweer te nemen, om aan Belgie zijne vrijheid te betwisten. Daarenboven de eerste redder in den nood van vaderland en Koning, de helderziende mr. D. DONKER CURTIUS heeft eene allocutie gedaan in de zitting van 13. Mei ll., welke onzekerheid wegneemt, en in korte, krachtige trekken uitdrukt wat het programma van het tijdelijk en na de grondwets-invoering definitief te vormen ministerie zal zijn. — Men weet dan nu, wat men van het ministerie te wachten heeft, slechts ééne vrees blijft ons over — het zijn de Staten Generaal; reeds heeft de raadsheer in het hof van Drenthe verklaard, dat men zich niet moest overhaasten; men begrijpt ligt, waarom die heer geen haast heeft, dan de natie heeft *reeds zooveel jaren op betere instellingen en betere regeerwijze* gewacht, dat er geene sprake meer van *haast* maar wel van *te lang dralen* kan zijn. Liefst zagen wij de vertegenwoordigers der bevoorregte standen een voorbeeld geven, hun volkomen waardig, en geschikt, om aan het overig Europa weder achting voor Nederland in te boezemen. Dat zij niet langer hechten aan voordeelen en veelal onhoudbare voordeelen; dat zij tot de nieuwe orde van zaken toetreden; en alzoo toonen wezenlijke offers op het altaar des vaderlands te willen brengen! Evenwel mogten zij bij hun bekrompen programma volharden en het ruimere voorstel der commissie tegenwerken, dan zal het wel noodig worden tot het middel door mr. ROEST VAN LIMBURG aangegeven, toevlugt te nemen. Het ministerie heeft het vertrouwen der natie; de Koning leeft weder in aller harten, *Oranje en volk zijn één*, eene factie is ligt te verdrijven; de burgers zijn gereed om het vaderland te helpen redden, het ministerie volvoere zijne hooge roeping en de volkomen bijstand der natie zal aan hetzelve verzekerd blijven met de dankbaarheid van tijdgenoot en nakomeling.

15. Mei 1848. B.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 18. Mei. Sedert den 16. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Aurora, G. M. Goodse, Bordeaux, wijn; Republicy, D. C. Landers, New-Orleans, katoen; Hoppet, A. Luiders, Gothenburg, stukgoed; Jupiter, J. Jenssen, Monte-Video, huiden; Cecilia Catharina, J. Kroger, Londen, ballast; Viola, W. Jameton, Mobile, katoen; Gezina Catharina, W. E. Everts, Baijonne, wijn.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te MIDDELBURG,

18 Mei 1848.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
O. Z. Tarwe (1846)	ƒ .	W. Witte dito	ƒ .
N. dito dito	- 7.50	Z. Paardenboonen	- 4.75
O. W. Tarwe (1846)	.	W. Koolzaad	- .
Nieuwe W. dito	- 7.50	Zomer dito	- .
N. Z. Rogge	- 5.20	Gort No. 3	- 13.50
Vreemde dito	- .	" " 2	- 11.00
Winter garst	- 4.20	" " 1	- 9.50
Zomergarst	- 4.00	Groninger Gort werd aan ƒ . .	
Haver	- .	a ƒ . per mud verlaten.	
Boekweit	- 6.25	Raapolie	ƒ 37.50 p. v.
W. Wittebooonen	- 9.00	Patentolie	- 39.50 -
Dito Bruineboonen	- 8.50	Lijnolie	- 36.00 -
W. Paardenboonen	- 5.00	Lijnkoeken ƒ .	de 104 st.
W. Gr. Erwten	- 8.00	Raapkoeken "	- 1040 -
Z. Gr. Erwten	- 7.00		

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 3 1/2 ure.

Sluiting des Avonds " 9 "

Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEREN.